முருகன் வழிபாடு

யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார்

விலை அணா 4

முருகன் வழிபாடு

யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார்

அன்பு நிலயம்
இராமச்சந்திரபுரம் :: திருச்சி ஜில்லா

முதற் பதிப்பு: ஏப்ரல் 1944
இரண்டாம் பதிப்பு: செப்டம்பர் 1945

விலை அணா 4

மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ், இராமச்சந்திரபுரம்
Anbu Nilayam, P. I. Card Q. H. No. Ty. 58.

பதிப்புரை

முருகன், சிவக்கனல். தமிழர்கள், நீண்டகால மாக முருகனை வழிபடுகிறார்கள். யோகி ஸ்ரீ சுத்தா னந்த பாரதியார் அவர்கள் திருப்பரங்கிரி முருகனை உபாசித்தபோது, தமது உள் வழிபாட்டிற்கே "முருகன் வழிபாடு" என்னும் இந்நூலைச் செய் தார்கள். உபாசனையைக் குறித்து சுவாமிகள் சொல்லத்தக்க தெல்லாம் இதில் அடங்கியுள்ளன.

இந்தத் தமிழ் மந்திரத்தை ஆர்வமுடன் சொல்லி வழிபடும் உண்மை அன்பருக்கு, முருகன் அருளால் எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகும் என்பது உறுதி. முருகன் திருவருள் முன்னின்றுதவுக!

இராமச்சந்திரபுரம்,
25—9—1945.
அக—உ—து

அன்பு நிலயத்தார்.

பொருளடக்கம்

உ

முருகன் வழிபாடு

க. முருக பாவனை

அரு, உரு, குரு ஆகிய மூன்று பாவனையில் அன்பர் இறைவனை வணங்குவர். ஆர்வமுடன் எதைச் செய்தாலும் நன்மை கிடைக்கும். மனம் ஒன்றில் ஈடுபட்டுயர உருவ வழிபாடு வேண்டும். நண்பனொருவனுடைய படத்தைப் பார்த்தால், அவன் நினைப்பு வருகிறது. ஊகமாக எழுதிய சிவனுருவைக் கண்டால், மனம் சிவன் பெருமையை நினைக்கிறது. நடராஜாவைப் படத்தில் பார்த்தாலும் உள்ளஞ் சிலிர்க்கிறது; எத்தனையோ தத்துவப் பொருள்கள் முன்னே நிலவுகின்றன! சிவன், திருமால், முருகன், சக்தி, கணபதி ஆகிய தெய்வ வடிவங்களை நம்மவர் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வழிபட்டு வருகின்றனர். தமிழகத்தில் முருகனை வழிபடும் அன்பர் பெருந்தொகையினர் உளர். மயில்வேல் முருகனை நினைத்தால் ஆவேசங் கொள்ளாத தமிழரில்லை.

'முருகன்' என்று நாம் வணங்கும் பொருள், சிவ ஜோதிக்கனலே! சிவனைப் போலவே முருகனும் பிறப்பிறப்பில்லாத நித்தியப்பொருள்; புராணங்களில் சொல்லும் பிறப்பும் தத்துவார்த்தங்கொண்டதே. மனிதனிடம் தெய்வத் தன்மையான அன்பு, உண்மை, அருள், இரக்கம், அறம், திரம், ஞானம், சாந்தம், பொறுமை, தியாகம், அஞ்சாமை முதலியவை உள்ளன. இவற்றால் அவன் என்றும் இன்புறலாம். அதே மனிதனிடம் பொய், கோள், பொறாமை, சிறுமை, அகம்பாவம், நிந்தனை, நாத்திகத் திமிர், சுயநலப் பேராசை, திருட்டு, வஞ்சனை, மோசம், கொலை, கொடுமை முதலிய அசுரத்தன்மைகளும் உள்ளன. மனித மனம் இந்த இருவினைப் போராட்டமே. பண்படாத மனத்தில் அசுரத்தன்மைகள் அழிநடம் புரிந்து, வாழ்வைப் பாழாக்கு

கின்றன. உலகில் நடக்கும் போர்களெல்லாம், போர்களை ஊக்கும் அசுரர்களெல்லாம், இந்தத் தீயமனத்திற் பிறந்தவர்களே. மனந்திருந்தினால் இனந்திருந்தும். அசுரக் கொடுமை தாங்காமல் தெய்வத்தன்மைகள் சுத்த ஜோதி மயமான சிவனிடம் முறையிடுகின்றன. சிவன் தனது சக்தியைத் துலக்கித் தனது ஆன்ம வீரியக்கனலையே முருகனாக விளக்குகிறார். முருகன், அசுரப் படைகளையும் அகம்பாவச் சூரனையும் வென்றடக்கி, தெய்வத் தன்மைக்குச் சுதந்தர மளிக்கிறான். சிவக்கனலால் தீமையை அழித்து நன்மையை விளக்குவதே, சூரபத்மனுக்கும் முருகனுக்கும் நடந்த போரின் உட்கருத்தாகும்.

மனிதன் அறிவு, அழகு, எழில், இளமை, இன்பம், வீரம், ஆற்றல் ஆகிய இவற்றை வேண்டுகிறான். இவற்றின் வடிவே முருகன். ஞான சக்தியே வடிவேல். இச்சா சக்தியும், கிரியா சக்தியுமே வள்ளி தெய்வானைகள். சிவக்கனலாகிய முருக தத்துவம் ஒவ்வொருவர் புருவ நடுவிலும் ஆறு பட்டையுள்ள ஒளியாகக் காணும். அதையே யோகிகள் ஆறுமுகமாக உருச் செய்தனர். துரிய நிலையான மலைமேல் சுதந்தர வீரவடிவாக, அபயக்கரங்காட்டி, அச்சமொழிக்கும் வேல்சக்தியுட னிலகும் சுப்பிரமணியனை, சுத்தமூர்த்தியை, எம்மதத்தினரும் வழிபட்டுப் பயனெய்தலாம். உருவாகப் புறவழிபாடு செய்ய முடியாதவர்கள், அருவாக உள் வழிபாடு செய்க.

உ. சுப்பிரமணிய தத்துவம்

சுப்பிரமணியம் என்பது என்ன? நமது புருவமத்தியில் ஆறுபட்டையாய் உருட்சியுள்ள ஒரு மணி, பிரகாசம் பொருந்தி யிருக்கிறது. இந்த ஜோதிமணியைச் "சண்முகம்" என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். இஃதன்றி நமது மூலாதாரத்திற்கு மேல், மூன்றிடந்தாண்டி அனாகதமாகிய இருதயஸ்தானத்தில், இடப்புறத்தில், ஆறு

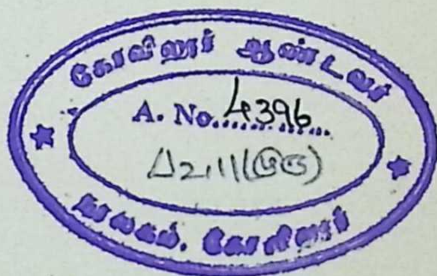
தலையுடைய ஒரு நாடி யிருக்கிறது; இதைச் "சுப்பிர **மணியம்**" என்பார்கள். உன்மனிக்கப்பால் சாந்த நிறை வாயுள்ள, ஆறுதலான சுத்தான்ம அறிவான உள்ளமே, சுப்பிரமணியம்; ஆறு சோதி, ஆறறிவு, ஆறு தலையுடையதா யிருப்பதால் ஆறுமுகம்! தோன்றும் அறிவு, தோற்று விக்கும் அறிவு, இரண்டாலாகிய விஷய நிர்விஷய உணர்வே இரண்டு கால். ஆறு ஆதாரங்களிலுள்ள பிரகாச அப்பிர காசமான பன்னிரண்டும் கைகள். அருட்சக்தியே வேல்; ஆன்ம விளக்கம் நாதம், மணி; கீர்த்தி கொடி; சரஜிஸம் தயவு; குக்குடம் மாற்சரியமில்லா நிறைவு; பராகம் என்பது பாச நீக்கம்; தண்டம் வைராக்கியம்; பாணம் ஒன்றித்தி அபயம் சமாதான உணர்வு; மூலப்பிரகிருதியே மயில்; சர்வ தத்துவ கண்டனம் கடப்பமாலை; அசுத்த அகங்காரமே சூரபத்மா; அடங்கியிருக்கு மிடமே படைவீடு; அலை வில்லாத உணர்ச்சிக்கு முதற்காரணமாயுள்ள துரிய நிலையே மலை. சுத்த விவேக அனுஷ்டானமாவே சுப்பிர மணியம். இது வள்ளலார் கருத்தாகும்.

௩. முருகனை வழிபடு முறை

வழிபாடு என்றால் அருள் வழியே நடப்பது என்பது பொருள். முருகன் அருளைப்பெறும் வழியே ஒழுகுவது தான் சிறந்த வழிபாடாகும். ஓர் அரசன் அன்பைப் பெற வேண்டுமானால், அவனுடைய சட்ட திட்டங்களை மதிக்க வேண்டும்; நம்பிக்கையாக நடக்கவேண்டும். முருகன் அரசருக் கரசன். மேற்சொன்ன தெய்வத்தன்மைகளே அவன் சட்டம். அசுரத் தன்மைகளை விலக்கி, அன்பு, கருணை, அமைதி, அறிவு, ஆர்வம், நன்றி, வீரதீர பராக்கிரமம் ஆகிய தெய்வத் தன் மைகளை வளர்க்கவேண்டும். மனம் மொழி மெய்த் தூய்மை யும், வாய்மையும் வேண்டும். இவற்றுடன் முருகனை உள்ளே

மனங்குவிந்து தியானித்து, இந்நூலிற்கண்ட வழிபாடு வணக்கங்களை மானசிகமாகச் சொல்லிவந்தாலே போதும். மனங்குவிந்து ஏகாக்கிரப்படுவது எளிதன்று. குடிகாரப் பேய்க் குரங்குபோல மனம் துள்ளும். அதை அடக்கச் சில நியமங்கள் வேண்டும். எதிரே ஓர் உருவம் முதலில் வேண்டும். அழகான முருகன் படம், அல்லது சிலை, அல்லது கோயில் சந்நிதி போதும். இவற்றின் துணையால், இதய முருகனையே கருதவேண்டும். நண்பன் படத்தைக் காண்கிறோம்; காகிதமன்று, வர்ணமன்று; படம் எதைக் குறிக்கிறதோ, அப்பொருளே நண்பன். அதுபோல், உருவின் பொருளே முருகன். இப்பொருளை வழிபடுவோர், மனத் தூய்மையும் அதற்குதவியான உடற்சுத்தமும் காக்கவேண்டும். அசுத்தமான உடலில் மனம் ஒருமையுறாது. அசுத்தச் சுற்றத்தில் ஆபாச எண்ணங்களே எழும். ஆதலால், தூய அழகிய மலர்வனக் காட்சியமைந்த கோயில்களில், அல்லது தனி அறைகளில் முருகோபாசனை செய்க. உடம்பு நன்றாகக் குளித்து, புத்தாடை யணிந்து, அவரவர் விரும்பிய சமய சின்னங்களைப் பூண்டு, திருவிளக்கேற்றி, மணப்புகை புகைத்து, சுத்தமாக உருமுன் அமர்க; முதலில் முருகனை ஆவாகனம் செய்ய, ஆர்வத் துடிப்பை முரலுக; பிறகு முருகனைக் குகமந்திரஞ் சொல்லிச் சுத்தம் செய்தல்,துடைத் தல், பொட்டிடல், அன்பு செய்தல் முதலியன நடக்கட்டும். பிறகு நான்மலர்களால் அருச்சனை மந்திரஞ் சொல்லிப் பூசிக்கவும். பிறகு சூடன் சாம்பிராணி காட்டி, முருகனைத் தியானிக்க உபாசனைமந்திரஞ் சொல்லுக. முருகன் எதிரே அல்லது உள்ளத்தில் ஜோதிக்கனலாக எழுந்ததாய் உணர்ந்து, ஆவேசமாக அன்புசொல்லி "ஓம் சிவஷண்முகா, சரவணபவனே, நீயே துணை" என்று வழிபாட்டை முடிக்கவும். கனிகள், உணவுகள் நிவேதனம் செய்யும்போதும் குக மந்திரமே சொல்லலாம்; அல்லது தன்னையே நிவேதிக்கலாம். வாழ்வெல்லாம், நினைவு மொழி செயலெல்லாம், அவன் மயமாகி அவனுக்கே வழிபாடாகவேண்டும். மறவாது நினைத்தால் இறைவன் அருளுவான். வழிபாடு

உள்ளே அமைதியாகத் தியானத்தில் நடக்க நடக்கப் பயன் அதிகமாகும். 'சிவமுருகா ஓம், ஓம் சிவஷண்முகா, சரவண பவ ஓம், ஓம் வடிவேலவா' என்பன முருக மந்திரங்கள்; இவற்றுள் ஒன்றை, காலை மாலை 108 ஜபித்துவர அருள் பெருகும்.

ச. முருக கீதம்

---

1. வீர வடிவேல் முருகன்

இராகம்: தோடி] [திரிபுடை தாளம்

பல்லவி

வீர வடிவேல் முருகன்—நம்மைக் காப்பான்
விசனத்தை விடு மனமே! (வீர)

அநுபல்லவி

தாருகர் செருக்கினைத் தகர்த்த பரமசிவன்
தந்த கனல் மைந்தன், கந்தன் ஷண்முகன் குகன் (வீர)

சரணம்

கோபப் பகைக்குலத்தைக் குத்தி மிதித்தெறிவான்
கொடுமையைக் குமைத்திடச் சக்தி மிகத் தருவான்;

சாபப் பிசாசுகளைச் சாடி மிதிப்பான்—என்றும்
சத்திய ரைத்தயை வைத்து மதிப்பான்—ஜய (வீர)

ஆங்காரச் செருக்கின்றி நீங்காது வணங்குவோம்;
அச்சந் தவிர்த்திடும் அருளுக் கிணங்குவோம்!

ஓங்கார ரகசியம் ஓதும் வேதப் புலவன்
உள்ளன்பர் நெஞ்சிற்குடி
கொள்ளும் கருணைவள்ளல் (வீர)

முருக கீதம்

---

2. அன்பு வலையினிலே

இராகம்: தன்யாசி] [ஆதி தாளம்

பல்லவி

அன்பு வலையினிலே—அகப்பட்டேன்
ஆறுமுக வேலவா—முருகா, முருகா, முருகா உன் (அன்பு)

அநுபல்லவி

துன்பந் துடைத்தருளும் துரையே, உன் பெயரினைச்
சொல்லும்வா யெல்லாம்சர்க் கரையே!—என் அப்பனே
(அன்பு)

சரணம்

முத்து முகத்திற் காணும் முல்லைச் சிரிப்பினிலே
மோகங்கொண்டேனை யனே!

சக்திவேற் கரத்தால்நீ தாவியென்னை யணையத்
தாகங்கொண்டேன் மெய்யனே!

பக்திசெய் யடியவர் பாசவினையைச் சுடும்
சுத்த சிவக் கனலே!

பித்துப்பிடித்தெப் போதும் பிதற்றுகின்றேன்—ஐயா உன்
பெரிய கருணைபெற
உரியவனென நம்பி (அன்பு)

௫. ஆர்வத் துடிப்பு

ஆசை துடிக்கவுள் ளார்வந் துடிக்கவுனைப்
பூசை புரிந்தேன் புலவனே—தேசுமிகு
கந்தா, கடம்பா, கலாப மயில்மேலே
வந்தாள் வடிவேல வா! (௧)

நின்னை நினைக்க, நினது புகழ்பாட,
நின்னையே யானுக நேசிக்க—என்னையே
முற்று மளித்தேன், முருகாவுன் காதலே
பற்றிப் பிதற்றுமெனைப் பார்! (௨)

அன்பு முருகா, அருண கிரிக்குதவும்
இன்ப முருகா, இளமுருகா—துன்பந்
துடைக்கும் இனிய துரையேயென் னுண்மை
அடைக்கலத்தை நீயேற் றருள். (௩)

தெள்ளிய செந்தமிழாற் செய்யும் வழிபாட்டை
உள்ளிருந் தேலாய் உயர்பொருளே—வெள்ளமாய்
எக்களித்துப் பொங்கும் இனிய உனதருளில்
முக்குளிக்கப் பாரென் முகம்! (௪)

அள்ளிப் பருகியுன் ஆனந்த கானரசம்
துள்ளிக் குதிக்கத் துறுதுறுத்தேன்—உள்ளத்தில்
ஓங்கார மாகி ஒளியாய் நிறைந்தென்னை
நீங்கா திருக்க நினை. (௫)

காலத்தை வெல்லுங் கனசக்தி தந்தருளாய்
ஞாலத்தை வெல்லுகின்ற ஞானமருள்—வேலப்பா!
நீயே யெனதுபுகல், நீயே யெனதறிவு,
நீயேயென் னின்ப நிலை! (௬)

சா. குக மந்திரம்

கதிரீ மதிநீ கதிர்வேல் முருகா,
துதிசெய் யடியார் துணை நீ யரசே;
விதிசெய் வினையும் விலகப் புரிவாய்,
புதிதா கியவாழ் வருள்புங் கவனே! (க)

சக்திக் கனலே, சமர்செய் பகையைக்
குத்திக் குமுறும் கொதிவேற் கரனே,
தொத்தித் தொடருந் துயரங் களைவாய்,
பத்தர்க் கருளும் பரமன் மகனே! (உ)

பவபந் தனைசிந் துக; பற் றொழிக;
தவசா தனைசித் திதழைத் தொளிர்க;
கவலை கதிர்முன் பனிபோ லழிக;
சிவஷண் முகனும் செயவேல் முருகா! (ந)

அருளார் முகமும், அடியார்க் கபயம்
தருபொற் கரமும், தணலார் விழியும்,
கருணைப் பொழிவும், கனிவாய் நகையும்,
திருமார் பழகுந் திகழும் முருகா! (ச)

தாயிற் பெரிதாய தயா பரனே,
நேயர்க் குபசாந்த நிகே தனனே,
காயத் திரியின் கருவே, குகனும்,
தேயச் சுடரே! சிவஷண் முகனே! (ரு)

அன்பர்க் கெளிதாய் வருவாய் அபயம்;
நம்பன் உமைநா தன்அருட் கனலே,
உன்பா தம்உளத் தினில்ஊன் றிடவே
என்பால் குருவாய் வருவாய் இறைவா! (சா)

இரவும் பகலும் இதயத் துணையே
பரவும் அறிவும் பணியுந் தருவாய்,
புரியுந் தொழில்யா வையும்பூ சனையாய்ப்
புரியும் படிசெய் பரிபூ ரணனே! (எ)

பண்ணின் ஒலியே, பரிதிக் கொளியே,
கண்ணின் மணியே, கனியின் சுவையே,
மண்ணின் வளமே, மலரின் மணமே,
விண்ணின் விரிவே, அறிவின் விளைவே! (அ)

எ முருகன் அருச்சனை

ஓம்சிவக் கனலே, ஓம்சுத்த ஜோதி,
ஓம்ஷண் முகனே, சரவண பவனே,
சுரர்படைத் தலைவா, சுப்ரம் மண்யா,
மந்திர வடிவே வந்தனம் வந்தனம்!
அருளே யான பொருளே போற்றி,
அன்பே யான நண்பா போற்றி!
இருளிடர் போக்கும் இரவியே போற்றி!
கந்தா போற்றி, கடம்பா போற்றி!
சேந்தா, குறிஞ்சி வேந்தா போற்றி!
வேலா, தானவர் காலா போற்றி! (௧0)

சூரனைக் கொன்ற வீரனே போற்றி!
குன்றைப் பிளந்த குமரா போற்றி!
குகனே, உமையாள் மகனே போற்றி!
இதயக் குகையின் கதிர்மணி போற்றி!
ஓங்கா ரத்துள் ஒலியே போற்றி!
நீங்கா துள்ளே நிறைவாய் போற்றி!
புலவா, ஞானப் பொலிவே போற்றி!
சங்க மிருந்த தமிழா போற்றி!
முருகா, திருமால் மருகா போற்றி!
ஐயா, பன்னிரு கையா போற்றி! (௨0)

அடியார் துயரங் கடிவாய் போற்றி!
கருத்தி லினிக்குங் கரும்பே போற்றி!
அழகா போற்றி, குழகா போற்றி!
வள்ளி யுடனே வடிவேல் பிடித்து,
மயில்மே லேறி வருவாய் போற்றி!
செஞ்சுடர் மேனிச் செவ்வேள் போற்றி!
அருட்பெருஞ் சக்தி ஆண்டவா போற்றி!
நானெனும் அறிவே யானாய் போற்றி!
அன்பருக் கபயம் அளிப்பாய் போற்றி!
துன்பந் துடைக்குந் துரையே போற்றி! (௩0)

இன்ப மளிக்கும் இறைவா போற்றி!
சிந்தைக் கினிய தேவா போற்றி!
கருத்தைக் கடந்த கடவுளே போற்றி!
கனியினும் கரும்பினும் இனியாய் போற்றி!
மலரில் மணமாய் மணப்பாய் போற்றி!
சோதியில் விளைந்த சுடரே போற்றி!
வெய்ய பகைவரை நொய்யப் புடைத்துக்
களத்தில் வெற்றி காட்டுவாய் போற்றி!
ஆணவர் செருக்கை நாணப் புடைத்து,
நிருதர் குருதியில் நீந்துவாய் போற்றி! (௪0)

மரண பயத்தை மாய்ப்பாய் போற்றி!
விதியை வெல்லும் மதியே போற்றி!
வீரருக் காண்மை விளைப்பாய் போற்றி!
அடிமைத் தளைகளை அறுப்பாய் போற்றி!
மடமை யிருளை மாற்றுவாய் போற்றி!
வறுமைத் துயர்க்கு மருந்தே போற்றி!
வண்மையும் வளமையும் வளர்ப்பாய் போற்றி!
ஆறுத லளிக்கும் அப்பனே போற்றி!
தீனர்க் குதவும் தெய்வமே போற்றி!
தேனே, ஞானத் தெளிவே போற்ற! (௫0)

இரவிபோல் என்னுள் எழுவாய் போற்றி!
ஆறு தாரமும் அமைய மலர்ந்தே,
ஏழில் ஏறி இலகுவாய் போற்றி!
சகசிரா ரத்தில் விகசித் தொளிரும்
அறுமுகச் சுடரே, அறிவிற் கறிவே!
சக்திவேல் பிடித்த பக்தர் காவலா!
கவலை போக்குங் கனிந்த முகமும்,
கருணை நிரம்பிய கமலக் கண்ணும்,
அறிவொளி வீசும் அமைதிப் பார்வையும்,
பவளச் செவ்வாய் பளிச்சிடத் தோன்றியென்

இன்னலைத் துடைக்கும் எழிலார் நகையும்,
மலைபோ லுயர்ந்த மாண்புறு தோளும்,
குன்றைத் தகர்க்குங் கொழும்புய வலிவும்,
வரங்களை வாரி வழங்கும் கையும்
அச்ச மொழிக்கும் அபயக் கரமும்,
மனோகர மான மழவிளந் திருவும்,
காதலைத் தூண்டுங் கண்மணி யழகும்,
இராப்பக லில்லா இடத்தினி லென்னைக்
கூடிக் குழைந்து குலாவிடும் அன்பும்
இச்சையுங் கிரியையும் இருமருங் கிருக்கப்

பச்சை மயில்மேல் பவனி வந்து,
துட்டரை வீழ்த்தித் தொண்டரை வாழ்த்தும்,
மறமயக் கருணையும், அறமயக் கருணையும்
கொண்டெப் போதும் கண்டுநான் களிக்க
நினைத்ததும் எதிரே நிற்பாய் போற்றி!
அன்னே, என்றன் அப்பா போற்றி!
குமரா, பரம குருவே போற்றி!
மனமணி யான தினமணி போற்றி!
துன்பக் கடலில் துடிக்கு மென்னைத்
தூக்கிவிட் டுனக்காள் ஆக்குவாய் போற்றி!

காமச் சேற்றிற் கலங்கு மென்னைக்
கைதந் துண்மை காட்டுவாய் போற்றி!
இருமன விகாரத் திடர்ப்படு மெனக்குன்
ஒருமன நேயந் தருவாய் போற்றி!
கடுஞ்சின வேங்கை கவ்விய வென்னை
விடுவித் தமைதி விளைப்பாய் போற்றி!
பொறுமையைச் சீறும் பொருமைப் படையை
வராது துரத்த வருவாய் போற்றி!
அருட்பணிக் காற்றல் அளிப்பாய் போற்றி!
பொய்ம்மயக் கொழித்து மெய்ப்பொரு
ளுணர்த்த (கூ0)

மோனசஞ் சீவி யானவா போற்றி,
மருட்டும் பிறவி மயற்பிணி மாற
மலைமருந் தாக வருவாய் போற்றி!
சாகா வாழ்வும் வேகா வுடலும்,
மும்மல மில்லா நின்மல மனமும்,
அண்டினுர்க் குதவும் பண்டிதா போற்றி!
சொல்லா தறிய வல்லாய் போற்றி!
பிள்ளைபோ லென்னைப் பேணுவாய் போற்றி!
புல்லரை விலகிச் செல்வாய் போற்றி!
பொய்யா நெஞ்சிற் புகுவாய் போற்றி! (கOO)

எல்லாம் வல்ல செல்வா போற்றி!
மங்கல மான மணமக் களுடன்
சீருஞ் சிறப்பும் பேரும் விளங்க
வாழ்வாங்கு வாழும் வகையளி போற்றி!
நாட்டைக் கவரும் பாட்டெனக் களிப்பாய்,
உலகை யாளும் பலமெனக் கீவாய்!
கண்வலை வீசும் பெண்வலைப் படாது,

பொன்வலைப் படாதுன் போத நிறைவாய்,
புலனை யடக்கிப் புத்தியை யுனது
நல்லருள் வழியே செல்ல விடுத்து, (கசo)

சாதுக்க ளுடனே சாதனஞ் செய்து,
சித்தம் நிலைத்துச் சிவசண் முகாய
நமவென மந்திரம் நவின்றுள் ளடங்கிச்
சமாதி யோகம் சகசமாய்க் கூடி,
சுத்த சமத்துவ முத்திபெற் றென்றும்,
உன்னுடன் நானய் என்னுடன் நீயாய்,
இரண்டறக் கலந்தே இன்புற வருளாய்!
சதாசிவக் கதிரோய் சரணம் சரணம்!
சத்திய சோதியே சரணம் சரணம்!
குகனே, அகநா டகனே சரணம்!
முருகா ஓம்! அறு முகஓம் சரணம்! (கஉக)

அ. முருகன் உபாசனை

அருணமுகத் திருவழகா,
அருள்பொலியும் குழகா,
தருண மழை போலுதவுந்
தயைமிகுந்த குமரா,
இருளரக்கர் குலமழிய
எதிர்த்தசுடர் வேலா!
குருபரஓம் சிவக்கனலே,
குகனேசண் முகனே! (க)

அன்புமண மலர்மாலை
ஆர்வமுடன் சூட்டி,
என்புருக மனங் குழைந்தே
என்முகம்பார் என்றேன்;
துன்புமிகும் பகைக்குலத்தைத்
தூருடனே நூறி,
இன்பமுறும் வெற்றியருள்
எம்முயிருக் குயிரே! (உ)

காலையிலே எழுந்திலகுங்
கதிரழகுன் அழகே,
மாலையிலே பூத்த முல்லை
மலர்நகையுன் நகையே!
வேலையிலே நடமாடும்
வேகமுன திசையே!
சோலையிலே மணத்தென்றல்
சொல்லுவதுன் சொல்லே! (௩)

வஞ்சனைசெய் மாயமற
வாய்மையொளி காட்டாய்!
அஞ்சவருந் தீவினையை
அக்கணமே மாற்றாய்!
நெஞ்சினிலே நீண்டுயரும்
நிறைஞான நெருப்பே!
தஞ்சமுனை யன்றியிலை;
சண்முகனே சரணம்! (௪)

போரொடுங்கி இருமனத்தின்
புகையொடுங்கித் தீதின்
வேரொடுங்கிப் பேராசை
வித்தொடுங்கி, மறத்தின்
கூரொடுங்கி, அறவாழ்வே
குலவியுன தருளிற்
பாரடங்கி வாழ்ந்திடவே
பார்க்குமகிழ் வருளாய்! (௫)

பற்றலரின் படுமாயப்
பாழ்வினைகள் சிந்திப்
பெற்றதொரு தாய்வயிற்றின்
பிள்ளைகளைப் போலே,
ஒற்றுமையாய் உலகமெல்லாம்
ஒருகுலமாய் வாழும்
பெற்றியினை யீந்தருள்வாய்
பிரியமுள்ள முருகா! (௬)

எனதுனதென் றிருமாக்கும்
ஈனவெறி யின்றி,
மனிதனுக்கு மனிதனுறு
மரியாதை காட்டி,
மனமொன்றி, யினமொன்றி,
மயக்கமறப் பொதுவில்
தினமொன்றி வாழுவருள்
செவ்வியவேல் முருகா! (எ)

பாருண்மை வழியறிந்தே
பயபந்த மின்றி,
போரின்றிப் பொய்யின்றிப்
புன்பிணக்கு மின்றி
ஒருண்மை, ஒருள்ளம்,
ஓருயர்ந்த கடவுள்,
ஓரரசுங் கொண்டினிதே
ஓங்கவருள் புரிவாய்! (அ)

தொத்தடிமைத் துயர்தீரச்
சுதந்தரமே பெருகப்
பித்துலகம் பிரிவினைசெய்
பெருந்துயர்கள் தீரப்
புத்துயிரும் புதுயுகமும்
புதுவாழ்வும் பொலியச்
சுத்தசிவ சன்மார்க்கச்
சோதியினைத் தூண்டாய்! (கூ)

பவபந்தம் போயொழியப்
பரமசுகம் அருளாய்,
சிவஜோதி சிவராஜ்யம்
சிவசக்தி யிலகும்,
புவிவாழ்வைப் பொதுநலஞ்செய்
யோகமெனப் புரிவாய்!
தவசித்தி தருகின்ற
தணலேஓம் சரணம்! (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

Madras Ripon Press, Ramachandrapuram.